

PLAATSELIJK NIEUWS

KONINKLIJKE HARMONIE ST. CECILIA 1836 VAALS CONCERT "GRENZELOOS"

Zaterdag 19 november jl. presenteerde de koninklijke harmonie o.l.v. dirigent Gerhard Sporken in uitvoeringszaal "De Obelisk" haar GRENZELOOS-CONCERT. Samen met een aantal gasten/solisten werd aan het thema "(SLAG)WERK IN UITVOERING" gestalte gegeven door diverse vormen van slagwerk ten tonele te voeren. De harmonie opende met de compositie "MAZAMA" van Jay Chattaway, die de lotgevallen van de Indianenstam de Mazama muzikaal verhaalt. Met trommels en bellen en de okarina en met hun bezwerende gezangen verklanken de Mazama hun land van (vulkaan)bergen en zee. Het tweede uit te voeren werk vereiste een uitgebreid changement. De gehele harmonie moest plaats maken voor een klein blazersensemble (Marco Gulpen, Richard Didden en Patrick Sporken, trompet, Ramon Bertrand, Holger Renardy en Hugo Pasqualini, trombone, Alexander Renardy, bas en Guido Hamers en Bruno Herff, percussie) met Bert Flas als solist op timpany, die het CONCERTINO PER TIMPANY van Michael Colgrass, slagwerkcomponist bij uitstek, uitvoerden. Na dit niet alledaagse en allesbehalve eenvoudige muziekstuk, was het na enig ombouwwerk op de Bühne weer de beurt aan de harmonie. Contrasterender kon bijna niet: de "ROMANCE" uit de filmmuziek bij "The Godfly" van Dmitri Shostakowich, met Huub Zegers als solist op klarinet. De harmonie sloot het eerste gedeelte van het concert af met het imponerende "THE SWORD AND THE CROWN" van de Engelse componist Edward Gregson, een compositie met als centrale thema de strijd om de macht (the crown) langs de weg van het geweld (the sword). Een requiem (sopraan Marie-Louise Sporken), de aankomende oorlog, marcherende troepen, de oorlogsmachine, de wreedheid van de slag en de triomfantelijke hymne voor de overwinnaars, werd haast "beeldend" muzikaal neergezet door met name koperblazers en een veelheid aan slagwerk. Voor de pauze onthulde president Jo Kern het thema van de Hub Deitz Carnavals-revue 2006: "Wasser, wasser....", een typisch Völser thema, waarvan achtergrond en verhaal nog geheim blijven tot de uitvoeringen van 11 en 12 februari. Met deze proclamatie werd ook het startsein gegeven tot de kaartvoorverkoop (zie apart artikel). Tijdens de pauze werd de Bühne weer vrijgemaakt voor de volgende solisten, nl. Bert Flas (Düsseldorfer Symphoniker) aan het drumset met zijn vrienden van het Sinfonie-orchester Aachen, Volker Schwenk, Josef Niessen en Andreas Greiter, mallets, en dirigent Gerhard Sporken aan keyboard. Zij vertolkten een muziekwerk van de Nederlandse componist Ruud Wiener, voormalig docent van Bert Flas aan het Maastrichtse conservatorium, nu inmiddels thuis als gastdocent op alle Europese conservatoria en vermaard componist, "GO BETWEEN", een minimal-music-mix van jazzy, lyrische en pop/rock sferen. Dan neemt de

harmonie samen met de Jeugdharmone weer bezit van de Bühne voor de uitvoering van de knotsgekke muziek van de fictieve laatste (21^e) zoon van Johan Sebastian Bach, P.D.Q. Bach uit Wein am Rein.

Ontdekker/bedenker van deze componist is de Amerikaanse componist Peter Schickele. P.D.Q. Bach componeerde muziekwerken, gebaseerd op klassieke themata, met op de lachspieren werkende stijlfouten en onverwachte wendingen, steeds met een saus van ironie en met gebruik van niet alledaags instrumentarium.

Zo ook in het uit te voeren werk met de veelzeggende titel: "GRAND SERENADE FOR AN AWFULL LOT OF WINDS AND PERCUSSION" ("Grootse serenade voor een afgrijselijk aantal blaasinstrumenten en slagwerk") met niet alledaags instrumentarium, zoals mondstukken, vogelfluitjes, een in elkaar stortend, lawaaimakend metaalobject en gorgelende muzikanten. Een verrassend en amusant muziekstuk. Van heel andere aard was het daaropvolgende stuk, een compilatie van evergreens van Paul Simon en Art Garfunkel "THE SIMON AND GARFUNKEL COLLECTION". Het concert werd afgesloten met andermaal een muziekwerk met slagwerk in de hoofdrol, nl. "AFRICAN WILDLIFE" van de bekende Nederlandse componist Kees Vlak. Special guest was de Ghanese trommelspeler Kwasi Esson Nunoo op djembé. Kees Vlak tekent met zijn compositie de sfeer van de Afrikaanse savannen.

Het was een GRENZELOOS-concert met grote variatie aan muziek, verrassende muziekstukken en uitstekende solisten. Er waren tot slot bloemen voor solisten en muzikaal leiders, de traditionele roos voor de muzikanten die voor het eerst in een concert met de grote harmonie mee musiceerden (Nathalie Falot, Jaël Ottenhof, Anne Hermans, Anne Förster en Stephan Wiestop) en 25 rozen voor zilveren jubilaris Mariel Pelzer. De koninklijke harmonie en haar dirigent Gerhard Sporken mogen terugzien op een geslaagd concert.